

hospitio recipiat, et omni humanitate resoueat, ut ergo et nos ab eo suscepimus. in trecenti quidem copia nobis nulla fuit, ab ipso autem didicimus quod institutionum beatitudine gereretur intrinsecus. Duos aiebat esse solos seniores viros, quibus permisit est ingrediendi egrediendi libertas, qui opera fratrum de spensare, et que necessaria sunt inferre curaret, ceteros vero ita esse in silentio et quiete orationib[us] et religiosis studiis operantates atque animi virtutibus pollentes ut omnes signa faciant. Et quod vere omnium misericordium signum sit nullus certum eruditum est cum infirmitatis incurrit, sed cum unicus et vite finis assuerit, omnimodis prouoscens et indicans ceteris fratribus suis de suo exitu, atque valedicens ad hoc ipsum recubans spiritum letus amittit.

De. S. Serapione.

Sed et in regione arsenoyte Serapionem quendam presbiterum vidimus multorum monasteriorum patrem, sub eius cura plura et diversa monasteria quae decem milia habebant monachorum quod omnis ex laboribus propriis quos precepit messis tempore mercede manuum acquirebant, propter plurima ad supradictum patrem referentes in usus pauperum de stimabant. Hoc autem moris erat non solum ipsis sed et omnibus pene egypti monachis, ut messis tempore locent ad metendum opera sua atque ex ea mercede octogenos unusquisque modios frumenti plus minus acquirat, et horum partem plurimam pauperum vestibus offerat. Unde non solum regiis ipsis indigentes alantur, sed et alexandriaz naues frumento onus te dirigit, vel in carcere conclusi, vel reliquis peregrinis ac gentibus perrogande. Nec enim intra egyptum sufficiunt pauperes qui possint misericordie eorum fructus et largitates absumere. Videlicet autem et in regionibus memphiorum et babilonis innumeras multitudines monachorum apud quos et diversas virtutum gratias ac morum ornamenta persperimus. Ibi autem traditur esse loca illa in quibus Joseph fertur recondisse frumenta quae et thesauros Joseph vocantur. Alij vero

et pyramidas quas dicunt ipsas esse in quibus et putant frumenta iuxta congregata.

De. S. Appollonio monacho et martire

Aradebat ergo seniores horum fuisse quodam persecutoris tempore monachum nomine appolloni. Qui cum vita magnifica egisset inter fratres etiam diaconi ordinatus est. Tempore persecutoris erat ei studium singulos quae circuite fratres et cobortari eos ad martirium. Cumque fuisse et ipse Christus et in carcere trulus, gemitum plenum tamquam insultatum veniebat ad eum, et vobis blasphemis et peripsas profutabatur. Inter quas fuit quodam philemon nomine cloraula famolissima et omni populo amabilis. Qui cum multis enim fatigatus iniurias impunit et scelerum et seductorum vocas: multorumque mortalius deceptorum dignus est ab omnibus odio haberi. Cuius hec et multa alia aduersa sunt ignorata loquuntur. Rendit ei Appolloni dicitur. Miserearis tibi deus fili. et nihil tibi horum quod locutus es reputet ad peccatum. Hec cum audisset philemon corde purum est vobis vero ei super humanum morem in sua mente pensavit. intentum ut christianum se repente fateretur. Et inde statim puolat ad tribunal iudicis, atque in spe etu totius populi, per clamores, iniuste inquit agitando index viros religiosos et deo amabiles punies. nihil enim christiani vel male faciunt vel docent. At ille hec audiens primo quidem putabat ut post loci illius locum socii aliqui posponere. Tunc vidisset hec cum serio, persequenter et cum omni pertinacia afferente, insanis inquit o philemon et mente captus es subito. At ille. Ego inquit non insano. Sed tu insanus es. atque insanissimus index es quod tot istos iniuste perimit viros. Ego enim christianus sum, quod est homo genitus optimus. Tunc ille coram populo cepit eum prius plumbis blandimentis tuocare velle in id quod eum nouerat. Sed ubi immobile vidit oia ited in eum genita tormentorum. Cognito vero quod ex vobis a polloni hec ei fuerit facta permutatio, correptum etiam a polloni genitoribus subdidit tormentis, et deceptoris in eum crimen exaggerat. Appollonus vero

Folium

vtinā inquit et tu iudex et offies q̄ assistunt
et audiūt me hūc menū quē dicis errorē de
ceptōemq̄ seq̄remini. **A**ille ubi tec audi
uit. et ip̄m et philemonē ignib⁹ tradi in cō
spectu p̄pli iub⁹. Illi v̄o postq̄ ingressi sūt
flāmas beatus appollonius cūctis audiēti
bus clamat ad dñm dicēl. Nō tradas dñe
bestijs aias p̄fitentū tibi. sed ofide nobis
dñe euīdēter salutare tuū. **I**git̄ ubi hoc in
auditū p̄pli et iudicis ad dñm locutus est
appollonius. repente nubes repleta rore cīz
cūdedit viros et flāmas accensi ignis exti
xit. Sup quo obstupefacti et iudex et p̄pls
vna voce omnes clamare ceperūt. **O**agn⁹
et vnuus est deus xpianoz sol⁹ immortalis.
Sed tec cū fuissent p̄fecto alexandrie nū
ciata semetip̄o truculētior reddit̄. et electis
quibusdā de officio crudelissimis et sevissi
mis non tam hoīb⁹ q̄ bestijs mittit. q̄ et ip̄z
iudicē qui mirabilib⁹ diuinis crediderat
et eos p̄ quos v̄tus dei apparuerat v̄ctos
in alexandriā deduceret. **I**git̄ cū adduce
ren̄ oēs p̄iter v̄nti. affuit ḡea dei in v̄bo.
et cepit appolloni⁹ eos q̄ se v̄ntos duce
bant fidē dei docere. **Q**uicq̄ cū dñi miseri
cordiā credidissent. et fidem dei tota cordis
firmitate receperissent semetip̄os cū his q̄s
exhibere v̄nerat v̄ntos offerunt iudici. et
xpianos se esse p̄iter p̄fitent̄. **Q**uos cū p̄
fectus infidei p̄tinaces et immobiles p̄
vidisset. vniuersos p̄iter iub⁹ in pfundum
maris dīmergi. ignorās impi⁹ qđ ageret.
Hoc enim sanctis nō mors s̄z baptisma fu
it. **S**ed horū corpora sine dubio dei p̄uiden
tia integra illibataq̄ maris vnda reporta
uit ad litus queq; ab his q̄ obsequij causa si
mul v̄nerat suscepta ac reuocata sub uno
sepulcri domicilio collocata sunt. a quibus
v̄sq; ad p̄sens tps v̄tutes multe et signa mi
randa omnib⁹ plūmann̄. s̄z et vota omnīū
atq; orðes suscipiunt̄ ab eis. et cū fructu pe
titōis implentur quo etiā nos dignatus est
dñs adducere. et vota n̄ra orðesq; p̄plere.

De S. Dyoscoro.

Uidimus et alii venerabile patre
apud Lebaydā Dyoscorū noīe

p̄s biterū habētē in monasterio suo centuz
fere monachos. quem tpe eo q̄ accedit̄ ad
sacramenta summa curā summāq; p̄spexi
mus adhibere diligentia. ne q̄s eorū q̄ acc
cedit̄ in aliquo deferret p̄ficiēte maculaz
intantū ut etiā de his eos cōmoneret q̄ ac
cidere p̄ somnia hoībus solent. vel p̄ fanta
sias mulierū a parentiū. vel etiā p̄ naturalē
humoris abundantia. **D**icebat ergo siqdē
absq; mulierū fantaisiā tale aliquid enen̄
at non esse peccatū. **I**ngenitus em̄ humorū
corpe ubi p̄pria repleuerit receptacula. su
is necesse est ut meatib⁹ degenerat̄. et ideo nō
trahat̄ ad peccatū. **E**bī v̄o visus mulierū
et blādimēta carnis occurrit̄. in hā desidis
aīe et erga hm̄i cogitatōes atq; illecebras
occupate dari affirmabat indicia. **D**ebere ḡ
monachos aiebat omni genere a cogitatōi
bus suis repellere hm̄i simulachra. nec in
dulgere eos omnino in hēc blādimēta di
labi sensus suos. alioquin nihil interesse vi
debit̄ inter eos et illos q̄ seculo viuūt. Szla
borandū est monachis vt etiā naturale hu
morē p̄ multā ieūniorū abstinentiā et fec
quentes orðenes tormenta supēnt. flūrāq;
eius labē orðis et ieūnij p̄tinuatōe p̄strin
gant. **D**eniq̄ aiebat. et qui delicijs viuūt
si forte corpis sui egritudo depositat. ab oī
bus que noīia esse iudicauerit medic⁹ ab
sinebunt. cur nō tec multo magis mona
chus faciat. cui aīe et sp̄ns sanitas expeten
da est.

De Nitrie mona sterijs.

Nenimus autē et ad Nitriā famo
sissimū in omnib⁹ egypti monaste
rijs locū. q̄ q̄draginta fere milibus
abest ab alexandria ex noīe vici adiacentis.
in quo nitru colligit̄. nitrie vocabulum tra
hens. p̄spiciente hoc credo iā tūc diuīa p̄
uidentia p̄ in illis locis peccata hoīm tan
q̄ nitro sordes abluēda essent et abolenda.
In hoc igit̄ loco quingenta fere aut nō mil'
to minus cernunt̄ vicina sibi. et sub uno
patre posita monasteria in quib⁹ aliqui plu
res simul. alij pauci nōnulli etiā singulares